

Til forskel fra den gældende tilsynslovgivning, udvides bestemmelsen til også at omfatte placering af basiskapitalen i andele i specialforeninger bortset fra erhvervsudviklingsforeninger. Ændringen skyldes, at det vurderes, at disse andele kan sidestilles med andele i investeringsforeninger.

Forslaget følger princippet i EF-direktiver på det finansielle område, hvorefter besiddelse af positioner i finansielle instrumenter med henblik på at investere selskabets egenkapital ikke betragtes som handel for egen regning.

Afgrænsningen af værdipapirer, der er omfattet af bestemmelsen, og værdipapirer m.v., der ikke er omfattet af bestemmelsen, herunder unoterede aktier og obligationer samt afledte finansielle instrumenter og andele i erhvervsudviklingsforeninger, er fastlagt på baggrund af en generel vurdering af de forskellige aktivers typiske risici og likviditet. Hertil kommer, at værdiansættelsen af de aktiver, der er omfattet af bestemmelsen, er enkel og gennemsigtig.

Bestemmelsen begrænser ikke selskabernes mulighed for at besidde finansielle anlægsaktiver, herunder unoterede aktier i datterselskaber. Summen af den bogførte værdi af værdipapirerne omfattet af bestemmelsen og summen af den bogførte værdi af eventuelle finansielle anlægsaktiver, kan dog maksimalt udgøre 100 pct. af selskabets basiskapital.

Til § 157

Bestemmelsen er en videreførelse af en tilsvarende bestemmelse i den gældende lov om forsikringsvirksomhed.

Bestemmelsen fastslår, at der skal være et grundlæggende sikkerhedshensyn ved udformningen af investeringsbeslutningerne i forsikringsselskaber og tværgående pensionskasser.

Ved fastlæggelsen af sikkerhedshensynet er det forsikringstagerne, der er i centrum. Bestemmelsen indebærer således, at der kan slækkes på sikkerhedshensynet, i det omfang det ikke truer forsikringstagerne. Et selskab med en stor egenkapital kan således investere mere risikofyldt end et selskab med en lille egenkapital.

Bestemmelsen indebærer, at det er ledelsens ansvar at anbringe selskabets midler med tryksgørende sikkerhed for, at selskabet kan opfylde sine forpligtelser især over for de forsikrede. Bestemmelsen indebærer samtidig, at ledelsen skal fokusere både på passivsiden (forpligtigelserne og basiskapitalen) og på aktivsiden (investeringerne) i fastlæggelsen af den risiko-profil, selskabet påtager sig. Bestemmelsen fastlægger, at investeringerne skal foretages ud fra en række

kvalitative begrænsninger. Finanstilsynet kan fastlægge forskellige stress tests af kapitalstyrken (f.eks. røde og gule risikoscenarier) i kvantificeringen af sådanne kvalitative begrænsninger.

Kravet gælder for samtlige investeringer i et forsikringsselskab og en tværgående pensionskasse, mens de kvantitative begrænsninger i forslaget § 158-165 kun gælder den del af aktiverne, der dækker de forsikringsmæssige hensættelser. En årsag til at de kvantitative begrænsninger alene dækker en del af aktiverne har baggrund i livsforsikringsdirektivet og 3. skadesforsikringsdirektiv. Det betyder, at det i høj grad er op til ledelsen i de enkelte selskaber og pensionskasser at begrænse de samlede risici.

Til § 158

Bestemmelsen er en videreførelse af en tilsvarende bestemmelse i den gældende lov om forsikringsvirksomhed. Bestemmelsen gennemføres inden for rammerne af EF-direktiver på det finansielle område, jf. bilag A.

Det er i forslaget præciseret, at bestemmelsen alene stiller kvantitative krav til en del af aktiverne, mens bestemmelsen i § 157 fastsætter mere kvalitative krav til ledelsen om risikopåtagelse m.v. i forhold til alle aktiver. Dette skyldes, at det fremgår af livsforsikringsdirektivet samt 1. og 3. skadesforsikringsdirektiv, at der ikke kan stilles de samme krav til aktiver, der ikke dækker de forsikringsmæssige hensættelser (f.eks. de der modsvares af egenkapitalen).

Til § 159

Bestemmelsen er delvist en videreførelse af en tilsvarende bestemmelse i den gældende lov om forsikringsvirksomhed. Bestemmelsen er tidligere gennemført inden for rammerne af EF-direktiver på det finansielle område, jf. bilag A.

Til forskel fra den gældende tilsynslovgivning skal renter, som ikke er forfaldne, nu medtages på alle aktivtyper og ikke kun nogle enkelte. Ændringen forventes ikke at have nogen væsentlig betydning.

Forslaget definerer, hvorledes aktiverne skal opgøres i forhold til reglerne i dette kapitel.

Det bemærkes, at finansielle kontrakter skal medtages i aktiverne. Eksempelvis vil en aftale om at købe danske statsobligationer på et givent fremtidigt tidspunkt (terminsaftale) skulle medregnes under de pågældende statsobligationer, og en aftale om køb af en aktie eller et aktieindeks på termin skal medregnes under de pågældende aktier. Hensigten hermed er at undgå, at begrænsningerne i placeringsreglerne kan omgås ved hjælp af finansielle instrumenter, som har